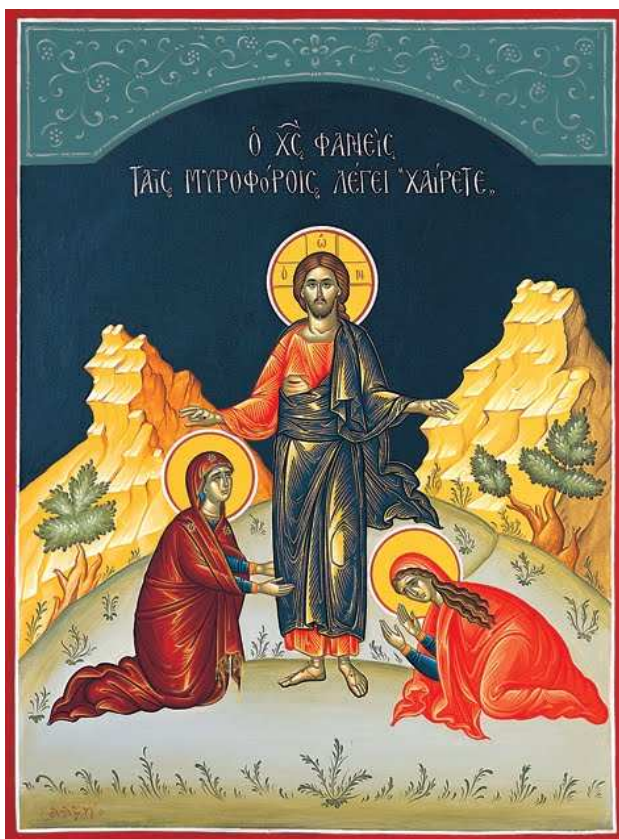

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ

«Δεῦτε ἀπὸ θεάς γυναῖκες»

του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 16 Μ Α Ι Ο Υ 2021

- ☼ «Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀρριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου».
☼ Θεοδώρου ὀσίου τοῦ ἡγιασμένου (368).

«Δεῦτε ἀπὸ θέας γυναῖκες»

του Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας και Λαυρεωτικής κ. Νικολάου

[...] Την Κυριακή [...] των Μυροφόρων, η Εκκλησία μας μάς παρουσιάζει δυο άλλες κατηγορίες ανθρώπων που άντεξαν και μετά τον σταυρό [...]. Ο Πέτρος άντεξε μέχρι τη δίκη, ο Ιωάννης μέχρι τον σταυρό, οι δύο αυτοί άνδρες, ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος, μέχρι την ταφή του Κυρίου. Μπορούσε άραγε να άντέξει κανείς και άλλο; Είχε άλλα αποθέματα η ανθρώπινη φύση; Μπορούσε! Και μπόρεσαν αυτοί από τους οποίους κανείς δεν θα περίμενε, αυτοί τους οποίους κανείς δεν θα υπογιαζόταν. Τα πιο πολλά θα τα προσδοκούσαμε από τον Πέτρο –αυτός είχε τόλμη φυσική και ομολογία σαφή– έπειτα από τον Ιωάννη –ήταν ο «ἡγαπημένος» μαθητής– και τέλος από τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο –ήταν άνδρες «εὐσχήμονες».

Τα μεγαλύτερα όμως τα κατόρθωσαν οι τελευταίοι στη σειρά των δυνατοτήτων. Όχι οι τελευταίοι, οι τελευταίες. Μερικές απλές γυναικούλες, ίσως και κάποιας ηλικίας: οι Μυροφόρες. Αυτές την ώρα που οι μαθητές ήταν κλεισμένοι και έκλαιγαν απεγνωσμένοι για τα γεγονότα, προδομένοι κατά κάποιον τρόπο, πνιγμένοι από τον φόβο, τη στιγμή που οι άλλοι δύο μαθητές έκαναν τον περίπατό τους στην Εμμαούς, κάπως μακριά από τα Ιεροσόλυμα, «ἀπέχουσιν σταδίους ἑξήκοντα» (Λουκ. κδ' 13), τη στιγμή που ίσως ξεκουράζονταν από την ένταση των ημερών ο Ιωσήφ και ο Νικόδημος, αυτές, ενώ ήταν Σάββατο και «ἠσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν» (Λουκ. κγ' 56), ησύχαζαν στις πράξεις, δεν ησύχαζαν στα αισθήματα. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο «ἠγόρασαν ἀρώματα» (Μάρκ. ις' 1), «ἠτοίμασαν μύρα καὶ ἠσύχασαν» (Λουκ. κγ' 56) εξωτερικώς, που σημαίνει «περίμεναν». Δεν τις φόβισε η αγριότητα. Δεν τις δέιλιασε η νύκτα. Δεν τις

Κυριακή των Μυροφόρων

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ιε' 43-ις' 8)

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσήφ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

τρόμαξε ο τάφος. Δεν τις σταμάτησε η λογική και ο λίθος. Δεν τις ανέστειλε η απουσία των μαθητών. Αλλά είχαν μέσα τους αυτήν την αγία ανησυχία που τις έκανε να μην μπορούν να περιμένουν. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, μόλις έσκασε το πρώτο φως και άλλαξε η η-μέρα και έφθασε η Κυριακή, «*ὄρθρου βαθέος*» (Λουκ. κδ' 1) «*διαγενομένου τοῦ σαββάτου*» (Μάρκ. ις' 1), μόλις δηλαδή ξημέρωσε, σαν να μην τις κρατούσε τίποτε, ξεχύθηκαν να πάνε στον τάφο. Και εκεί αξιώθηκαν της φοβερής τιμής να αναμείξουν τα μύρα με τα δάκρυά τους, τον φόβο, που επίσης υπήρχε μέσα τους, με το ξεχείλισμα της αγάπης τους και να γίνουν πρώτες αυτές μάρτυρες της Αναστάσεως, να

Κυριακή των Μυροφόρων

αντικρύσουν τον άγγελο, να ακούσουν τη φωνή του και τελικά να απολαύσουν τη θείκη οπτασία της παρουσίας του αναστημένου Χριστού.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις που αναφέραμε, και του Πέτρου, που άντεξε ως τη δίκη, και του Ιωάννου, που αυτός έφτασε μέχρι τον σταυρό, και των δύο βουλευτών, που μετείχαν στην ταφή, και των μαθητριών που έμειναν πιστές και μετά τον θάνατο και τη θεόσωμο ταφή του Κυρίου, ο Κύριος σε όλους αυτούς που λίγο ή περισσότερο τόλμησαν, και λίγο ή πολύ αγάπησαν, κάτι έδωσε. Στον Πέτρο: λέγει ο ευαγγελιστής Λουκάς πως τη στιγμή που «*έφώνησεν ό άλέκτωρ*», ο πετεινός, και είχε μόλις αρνηθεί τον Χριστό, ο Κύριος «*στραφείς ένέβλεψε τῷ Πέτρῳ*» (Λουκ. κβ' 61). Την ώρα που γινόταν η δίκη, σαν να ασχολείται ο Κύριος μόνο με τον Πέτρο· μόλις ελάλησε ο πετεινός και φανέρωσε την άρνησή του, του έριξε μια ματιά. Του χάρισε λοιπόν το βλέμμα Του. Στον Ιωάννη –τι τιμή!– του χάρισε τη φροντίδα της Παναγίας Μητέρας Του. Στους δύο κεκρυμμένους μαθητές, τους πολύτιμους αυτούς ανθρώπους, τον Ιωσήφ και το Νικόδημο, εχάρισε το νεκρό σώμα Του –να το αγκαλιάσουν, να το περιποιηθούν, να το φροντίσουν και να το βάλουν στον τάφο τους. Και τέλος στις μυροφόρες μαθήτριες, δεν τους χάρισε μόνο το νεκρό Του σώμα, τους χάρισε το αναστημένο σώμα Του. Τους έδωσε την ευλογία να το προσκυνήσουν, να το κρατήσουν (βλ. Ματθ. κη' 9), να το αντικρύσουν, να ακούσουν της θείας, της φίλης, της γλυκυτάτης φωνής του αναστημένου Χριστού, που λέγει και το τροπάριο –«*ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς!*» (κανών του Πάσχα, θ' ωδή).

Τι ευλογία γι' αυτούς τους ανθρώπους! Αλλά η ευλογία μέσα στην Εκκλησία μας δεν μένει, δεν περιορίζεται μόνο στα ιστορικά πρόσωπα της Αγίας Γραφής. Μπορεί να περάσει με μυστικό τρόπο και σε μας.

Ας κλείσουμε λέγοντας ότι ο εορτασμός της πανηγύρεως είναι να μη μείνουμε θεατές, αλλά να γίνουμε κι εμείς, όπως ο Πέτρος, ο Ιωάννης, ο Ιωσήφ, ο Νικόδημος, οι Μυροφόρες, οι μαθητές, μέτοχοι της Αναστάσεως. Γι' αυτό χρειάζεται να λάβουμε μέριμνα για ένα πέτρινο και λαξευμένο τάφο· τον τάφο τον δικό μας, «*έν ᾧ οὐδέ-*

Κυριακή των Μυροφόρων

πω οὐδείς ἐτέθη» (Ιω. ιθ' 41), στον οποίον κανείς να μην έχει μπει. Είναι ο τάφος των σταθερών και καλοδουλεμένων αποφάσεών μας, να πάρουμε την καινούργια, την αναστάσιμη απόφαση. Ίσως κι εμείς όλοι ή οι περισσότεροι θα έχουμε μεταλάβει, θα έχουμε πάρει αυτό το σώμα του Κυρίου μέσα μας. Ίσως θα έχουμε γιορτάσει με δυνατό τρόπο τη Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα. Μας λέγει όμως η Εκκλησία: μη μείνετε στο νεκρό σώμα των πανηγύρεων και των συγκινησιακών αποφάσεων, περάστε λίγο στο αναστημένο σώμα του Χριστού, στην αληθινή εν πνεύματι ζωή. Μην αρκεστείτε στην ταφή, προχωρήστε στην Ανάσταση. Ταφή είναι να μείνετε στους εξωτερικούς εορτασμούς. Ανάσταση είναι να γίνετε μέτοχοι της χάρας και της χάριτος του γεγονότος. Φτιάξτε κι εσείς τον τάφο σας έτσι, πάρτε μια απόφαση λαξευμένη, καλοδουλεμένη, «λελατομημένη» (Μάρκ. ιε' 46), κάντε την έτερνη, ανθεκτική, σταθερή, σαφή και φυσικά «καινήν». Τυλίξτε το σώμα του Χριστού, την εμπειρία της Αναστάσεως και της Μεγάλης Εβδομάδος, με το πεντακάθαρο σεντόνι της πίστεως σας, ρίξτε επάνω τα μύρα των αγίων πράξεών σας, και τελευταία αναμειξτε τα όλα με τα δάκρυα του πόθου σας, της αγάπης σας προς τον Θεό.

Να δώσει ο Θεός να γίνουμε κι εμείς σαν τις Μυροφόρες. Να μπορέσουμε στην πάλη αυτή της αγάπης, που όλοι ασφαλώς έχουμε, με τον φόβο, τον οποίο αναπαράγει η πτώση και η αδυναμία μας, η ολιγοπιστία και η ασθένειά μας, να κυριαρχήσει το πρώτο, η αγάπη. Και τα μύρα των πράξεων που θα τυλίξουν το σώμα του Χριστού, να έχουν ως απάντηση το να σκεπάσει και εμάς η χάρις του Θεού, όπως ακριβώς αγκάλιασε τον Πέτρο το άγιο βλέμμα της στοργής και της αγάπης Του!

(από το βιβλίο «ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ», σελ. 102, 104 - 109, Ιερά Μητρόπολις Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, Σπάτα Αττικής, α' έκδοση: Απρίλιος 2021)

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τετάρτη 19 Μαΐου 2021, Ι. Ν. Παναγίας Βαραμπά 7:00 π.μ.

Παρασκευή 21 Μαΐου 2021, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

Σάββατο 22 Μαΐου 2021, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00 π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή των Μυροφόρων